

ταιρίας εἰς τὸν Ἀλῆν, ἀλλὰ καὶ ἐνεχείρισεν αὐτῷ ἅπαντα τὰ σχετικὰ ἐγγράφα, ἐξ ὧν τὸ τέρας ἔμαθε τὰ πάντα. Ὁ Ἀλῆς τὴν εὐκαιρίαν ταύτην ὡς ἀπὸ Θεοῦ πεμφθεῖσαν ἐκλαβὼν, καὶ δικαίως, ἀρ' ἐνὸς μὲν αὐτός τε καὶ οἱ υἱοὶ του, συλλέξαντες πολλοὺς τῶν Καπιταναίων τῆς τε Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἐπίστησαν αὐτοῖς τὰ σημεῖα τῆς Ἐταιρίας, καὶ ὑπεκρίθησαν ὅτι εἶνε καὶ αὐτοὶ μέλη αὐτῆς πρὸ καιροῦ καὶ ὅτι διατελοῦσιν ἐν μυστικῇ ἀνταποκρίσει μετὰ τῆς ἀρχῆς καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας Ἀλεξάνδρου ὑποσχέθησαν δ' αὐτοῖς χρήματα καὶ πᾶν τὸ χρειώδες, τοῖς ἔδωκαν τὴν ἄδειαν νὰ στρατολογήσωσιν ἕκαστος εἰς τὰ μέρη του, νὰ ὑψώσωσι τὴν σημεῖαν τοῦ Σταυροῦ καὶ νὰ κινηθῶσιν ἐν συνεννοήσει μετ' αὐτοῦ κατὰ τῆς Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας ἐναντίον τῶν Ὀθωμανῶν. Οἱ δὲ Καπιταναῖοι, μεμνημένοι τε καὶ μὴ εἰς τὰ τῆς Ἐταιρίας, ἐκπλαγέντες καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ κατανόησωσι τὰς μηχανορραφίας τοῦ Ἀλῆ, ἐπίστησαν καὶ ὑποσχέθησαν ν' ἀκολουθήσωσι τὰς προσταγὰς αὐτοῦ.

Ἀρ' ἐτέρου ὅμως ὁ Ἀλῆς εἰδοποίησεν ἀμέσως τὴν Πύλην περὶ τε τῆς Ἐταιρίας καὶ τοῦ σκοποῦ τῶν Ἑλλήνων, ἐλπίζων ὅτι τούτου ἔνεκεν θὰ παραιτηθῇ τοῦ κατ' αὐτοῦ πολέμου καὶ θὰ τὸν συγχωρήσῃ. Ἡ ἐπιτυχία δὲ τῆς ἀμνηστείας πρὸ τοῦ πολέμου ἢ καὶ μετ' αὐτὸν ἦν πιθανωτάτη μεθ' ὅλον τὸν ἐπίμονον χαρακτῆρα τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ, διότι τὰς περὶ αὐτῆς διαπραγματεύσεις τοῦ Ἀλῆ ὑπεστήριζεν αὐτὴ ἡ πολιτικὴ τῶν ξένων δυνάμεων, φοβουμένων λίαν τὰ κινήματα τῶν Ἑλλήνων ὡς φίλων τῆς Ῥωσσίας καὶ ὑποπτευομένων ὡς ἐπικείμενον τὸν πρὸ πολλοῦ ἐγκυμονοῦμενον πόλεμον τῆς Ἀρκτου. ἔτι δὲ θὰ καθίστα τὴν ἀμνηστείαν εὐκολωτάτην αὐτῇ ἢ μετ' ὀλίγων μέλλουσιν νὰ ἐκρχῇ ἐπανάστασις τῶν Ἑλλήνων, ἥς τὴν κατχέτορρὴν μετὰ μεγίστης εὐκοῦρίας καὶ γοῆς θὰ ὑπέσχετο καὶ ἴσως θὰ κατάρθου ὁ Ἀλῆς.

Ἐὰν τοῦτο ἐγίνετο, ἐὰν δηλ. ὁ Ἀλῆς ἐτύγχανεν ἀμνηστείας, ὁ Ἑλληνικὸς ἀγὼν μέγιστον θὰ διέτρεχεν, ὡς προεῖρηται, κίνδυνον διότι ἅμα τῇ ἀναποδράστῳ ἐκρήξει τῆς Ἐπαναστάσεως, ἔνεκεν τῆς ἀθυροστομίας καὶ τῶν ἀπροκαλύπτων στασιαστικῶν κινήματων πολλῶν ἐκ τῶν ἐταίρων καὶ ἐκ τῆς καταδόσεως τοῦ μυστικοῦ εἰς τὴν Πύλην, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων προδοτῶν, πλὴν τοῦ Ἀλῆ, ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως πλείστων ἐνοχοποιητικῶν ἐγγράφων ἐπὶ τῶν συλληφθέντων καὶ φονευθέντων Ἀριστείδου Παππα καὶ Ὑπάτρου (α) καὶ ἐκ τῶν πρὸς τὸν Ἀλῆν καὶ τὴν Πύλιν ἀνακοινώσεων τοῦ Ἀρμυστοῦ τῶν Ἰονίων νήσων Θωμᾶ Μείτλανδ, γνωρίζοντος κάλλιστα τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῆς Φ. Ἐταιρίας τῶν Ἑλλήνων, ὁ Σουλτάνος θὰ ἡμῆστευε τὸν Ἀλῆν, καὶ οἱ μόνον τοῦτον θὰ ἐκίνει κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τὰς σημαντικὰς δυνάμεις τὰς κατ' αὐτοῦ προσωρισμένας θὰ διηύθυνε κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ θὰ κατέπνιγεν εὐχερέστατα τὴν ἀσύντακτον καὶ τῶν πάντων ἐστερημένην ἐν ἀρχῇ ἐπανάστασιν. Αἱ δὲ κατὰ τοῦ Ἀλῆ ἀποσταλεῖσαι δυνάμεις ἦσαν οὐκ εὐκαταφρόνητοι, πολλῶ δὲ μᾶλλον διότι τούτων ἡγεῖτο, μετὰ τὴν κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1821 ἐπισυμβᾶσαν καθάρσει τοῦ ἀνικάνου Ἰσμαὴλ πασᾶ, ὁ Χουρσὴτ πασᾶς ὁ τῆς Πελοποννήσου διοικητῆς, ταχθεὶς περὶ τὰ τέλη Φεβρουαρίου ἀρχηγὸς τῶν κατὰ τοῦ Ἀλῆ μαχομένων στρατευμάτων, μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ διαβεβαίωσιν τῆς Πύλης ὅτι ἡ Πελοπόννησος ἠτύχαζεν ὑπὲρ ἄλλοτε ποτε, ἐξαπκτηθεὶς ὑπὸ τῆς προσπαποιημένης ἡρεμίας τῶν Πελοποννησίων ὡς ἐξῆς.

Ὁ Χουρσὴτ, διορισθεὶς διοικητῆς τῆς Πελοποννήσου ἐνθα ἔφθασε κατὰ Δεκέμ-

(α) Ἀμρότεροι οἱ μάρτυρες οὗτοι ἦσαν Θεσσαλοὶ κληρικοὶ τὸ πρῶν, ἀναλαβόντες δ' εἰτα τὸ λαϊκὸν σχῆμα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἐταιρίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς πατρίδος. Τούτων ὁ μὲν Ἀριστείδης ἐρνεύθη εἰς Ἀδριανούπολιν, ὁ δὲ Ὑπάτρος εἰς Μακεδονίαν.